

Wymogi edytorskie dla autorów

1. Uwagi ogólne

1.1. Tekst publikacji

Wydawnictwu LAW należy złożyć ostateczną wersję pracy, czyli tekst i materiał ilustracyjny w postaci:

- wydruku komputerowego (format A4),
- dwóch wersji elektronicznych pliku, zgodnych z wydrukiem:
 - rozszerzenie (format) „doc.”;
 - rozszerzenie „.pdf” (wersja nieedytowalna daje pewność Redakcji co do rzeczywistego wyglądu przesłanego tekstu, ponieważ podczas edycji pliku na różnych komputerach formatowanie tekstu może ulec zmianie).

Ponadto materiał graficzny powinien być dostarczony jako osobne, odpowiednio podpisane pliki, zebrane w oddzielnym folderze.

1.2. Metadane

Utwór złożony do Wydawnictwa LAW powinien zawierać:

- w przypadku pracy autorskiej – tytuł, streszczenie i słowa kluczowe w języku polskim i angielskim,
- w przypadku pracy wieloautorskiej, pod redakcją – również do każdego artykułu tytuł, streszczenie i słowa kluczowe w języku polskim i angielskim,
- międzynarodowy identyfikator naukowca – ORCID – dla każdego autora, redaktora utworu.

2. Materiał do druku

2.1. Tekst główny

- W całym tekście należy stosować:
 - czcionkę Times New Roman, wielkość – 12 pkt;
 - interlinię – 1,5 wiersza;
 - wcięcia akapitowe – 0,5 cm;
 - justowanie tekstu;
 - marginesy górne i dolne po 2,5 cm, margines prawy 2,5 cm, margines lewy 3 cm.
- Wyróżnienia w tekście należy ograniczyć do niezbędnego minimum; wyrazy i zwroty obcojęzyczne zapisywać *kursywą*.
- Nie należy stosować wymuszania końca wiersza za pomocą tzw. miękkich enterów i ręcznego dzielenia wyrazów; nie należy przenosić na tym etapie spójników znajdujących się na końcu wiersza.
- Stosując wielostopniowy podział tekstu, kolejne partie tekstu należy oznaczyć przez stosowanie wielorzędowej numeracji cyfrowej. Tytuły rozdziałów i podrozdziałów należy ponumerować cyframi arabskimi, stosując system dziesiętny:
 - rozdziały 1, 2, 3;
 - podrozdziały pierwszego stopnia: 1.1, 1.2, 2.1, 2.2;
 - podrozdziały drugiego stopnia: 1.1.1, 1.1.2, 1.1.3, [...] 2.2.1, 2.2.2, 2.2.3.

- Należy stosować polskie cudzysłowy („...”).
- Zapis dat powinien być następujący: 17.06.2002 r. lub 17 czerwca 2002 r.; w latach 80. XX w.; 1. połowa XIX w.; 625 r. p.n.e.
- Zakres liczb należy łączyć półpauzą (myślnikiem) bez świateł po obydwu stronach (1989–2001; 5–7 lat), a nie dywizem (łącznikiem) (1989-2001; 5-7 lat).
- W znakach występujących w językach obcych należy zachować ich wygląd graficzny (np. é, ö, ü, ç).
- Ułamki dziesiętne należy zapisywać z przecinkiem (10,1).
- Liczby czterocyfrowe należy zapisywać bez spacji, liczby większe – ze spacją (7845, 62 189).
- Tytuły cytowanych materiałów:
 - książek i artykułów, referatów, obrazów, filmów – należy zapisywać *kursywą*;
 - gazet i czasopism oraz konferencji, sesji naukowych, konkursów, wystaw – należy zapisywać pismem prostym w cudzysłowie;
 - dokumentów – należy zapisywać pismem prostym bez cudzysłowu.

2.1.1. Cytaty

- Każdy cytat musi być opatrzony przypisem z pełnym adresem bibliograficznym i numerem strony, z której pochodzi. Powołując się na źródło internetowe, należy podać autora, tytuł, adres www i datę dostępu do danej strony.
- Cytaty w tekście należy zapisywać w cudzysłowie, pismem prostym.
- Cytat w cytacie (cytat II stopnia) należy zaznaczać cudzysłowem niemieckim: »...«; natomiast definicje słownikowe – cudzysłowem francuskim: «...».

2.1.2. Skróty

- Jeżeli w tekście występują skróty, które nie są ogólnie przyjęte lub zostały ustalone specjalnie dla publikacji, należy sporządzić Wykaz skrótów.
- Stosujemy skróty: red. – pod redakcją, redakcja; oprac. – opracowanie; s. – strona; t. – tom; z. – zeszyt; cz. – część; nr – numer; i in. – i inni; i nast. – i następne; wyd. – wydanie, wydawnictwo; tłum. – tłumaczenie; sygn. – sygnatura; b.r.w. – brak roku wydania; b.m.w. – brak miejsca wydania.

2.2. Rysunki, fotografie, tabele i wykresy

- Każda ilustracja graficzna przeznaczona do zamieszczenia w publikacji powinna być dostarczona w postaci odrębnego pliku z podaniem jego nazwy (wszystkie pliki muszą być zebrane w jednym folderze).
- Pliki graficzne należy zapisać w jednym z następujących formatów:
 - fotografie, skany: .jpg, .tif, .pdf;
 - rysunki, wykresy, schematy, diagramy, mapy itp.: .pdf, .cdr, .ai, .eps.
- Pliki graficzne powinny mieć rozdzielczość minimum 300 dpi.
- Schematy narysowane w programie Word powinny zostać zgrupowane, tak aby niemożliwa była przypadkowa zmiana położenia poszczególnych elementów wobec siebie.
- Wszelkie opisy w plikach graficznych powinny być ujednolicone pod względem językowym, terminologicznym, technicznym (krój, rozmiar czcionki, wyróżnienia, np. bold, kursywa).
- Tabele należy zamieścić w tekście i oznaczyć kolejnymi numerami w obrębie danego rozdziału (tab. 1.1, tab. 1.2). Tytuły tabel należy umieszczać nad tabelami, a źródła –

pod tabelami. Objaśnienia do tabel należy zamieszczać bezpośrednio pod tabelami, a miejsca w tabeli wymagające objaśnienia oznaczać małymi literami lub gwiazdkami (w indeksie górnym).

- Podpisy do: fotografii, rysunków, wykresów, schematów, map itp. umieszcza się pod danym obiektem, z podaniem ich źródła, z których zostały zaczerpnięte.

2.3. Przypisy

- W całej publikacji należy stosować jednolity zapis bibliograficzny. Ujednolicenie konieczne jest również w pracach zbiorowych.
- Należy stosować przypisy tradycyjne (ciągłe, dolne) na stronach, na których występują ich odsyłacze.

Przykłady:

Jest to standardowa cecha wszystkich współczesnych samolotów.

Ma to znaczenie dla zrozumienia problematyki rozwoju lotnictwa cywilnego po 1991 r.²

- W przypadku powoływania publikacji przytoczonej w jednym z przypisów wcześniejszych należy powtórzyć początkowe elementy opisu (autora oraz pierwsze słowa tytułu stanowiące logiczną całość).
- W przypadku powoływania publikacji wymienionej w przypisie bezpośrednio poprzedzającym należy stosować zapis: „tamże”.
- W przypadku przytaczania w następujących po sobie przypisach tego samego nazwiska autora należy stosować zapis „tenże”/„taż”.

1. Przykłady:

¹ R. Olszewski, *Lotnictwo w odstraszeniu militarnym*, Warszawa 1998, s. 38.

² T. Chwałczyk, A. Glass, *Samoloty PWS*, Wydawnictwa Komunikacji i Łączności, Warszawa 1990, s. 70.

³ Tamże, s. 71.

⁴ R. Olszewski, *Lotnictwo...*, dz. cyt., s. 113–115.

⁵ Tenże, *Bezpieczeństwo współczesnego świata*, Toruń 2006, s. 180.

- W przypadku powoływania tekstu z Internetu należy stosować zapis zawierający inicjał i nazwisko autora, tytuł artykułu, nazwę domeny internetowej oraz datę dostępu:

2. Przykład:

¹ W. Matusiak, *Polskie Siły Powietrzne w Wielkiej Brytanii*, <http://www.lotnictwopolskie.org.pl> [dostęp: 27.12.2015].

- W przypadku, kiedy przywoływany z Internetu materiał nie posiada powyższych danych, należy podać pełny link oraz datę dostępu.
- Na wniosek autora/redaktora publikacji może być stosowany inny styl przypisów, np. APA.

Przypisy w publikacjach z obszaru nauk technicznych

- W przypadku publikacji z obszaru nauk technicznych możliwe jest stosowanie przypisów oznaczonych w tekście cyframi arabskimi podanymi w nawiasach kwadratowych oraz ewentualnie z numerami stron.

3. Przykład:

Przy dalszym wzroście temperatury otoczenia zachodzą zmiany związane z rozkładem poszczególnych budulców i dekompozycją faz struktury drewna [8].

2.4. Bibliografia

- Pozycje bibliograficzne należy sortować alfabetycznie według nazwisk autorów, a w przypadku prac zbiorowych – według tytułów.
- Nazwy wydawnictw należy podawać konsekwentnie we wszystkich publikacjach lub wcale.
- Jeżeli bibliografię stanowią różnego rodzaju dokumenty lub źródła, zaleca się je grupować według rodzaju, np. wydawnictwa zwarte, ciągłe, akty prawne, źródła internetowe.

4. Przykłady:

Publikacje autorskie:

Januszewski S., *Tajne wynalazki lotnicze Polaków. Rosja 1870–1917*, Wrocław 1998.

Publikacje zbiorowe (pod redakcją):

Pomorze w systemie obrony Polski w okresie międzywojennym i po II wojnie światowej, red. T. Kmieciak, Słupsk 2004.

Artykuły w publikacjach zbiorowych:

Konieczny J.R., *Sport balonowy w Polsce*, [w:] *Polskie lotnictwo sportowe*, red. H. Szydłowski, Kraków 1987.

Artykuły w czasopismach:

Moszumański Z., *Plk pil. Aleksander Wańkowicz (1881–1947)*, „Aeroplan” 2006, nr 2.

Akty prawne:

Ustawa z dnia 3 lipca 2002 r. Prawo lotnicze (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1235 ze zm.).
Rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 października 2010 r. w sprawie prowadzenia ewidencji wojskowej (Dz.U. z 2010 r., nr 199, poz. 1321).

Artykuły z Internetu:

Marczak J., *Potęga obronna Polski – fundamentem bezpieczeństwa narodowego Polski i Europy w XXI w.*, <https://obronanarodowa.pl> [dostęp: 25.09.2017].

Wydawnictwo przyjmuje do opracowania jedynie materiał spełniający ww. wymagania edytorskie.